

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1XObdo/286/2018
Identifikačné číslo spisu: 6712216496
Dátum vydania rozhodnutia: 29. januára 2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6712216496.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 6C/298/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 16Co/214/2014-161 z 5. augusta 2014, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobkyne o d m i e t a .

II. Žalovanej n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Zvolen (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 6C/298/2012-18 z 27. mája 2013 uložil žalobkyni, aby v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia zaplatila súdny poplatok za námietky zaujatosti vo výške 660,- eur podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej aj „zákon o súdnych poplatkoch“). V odôvodnení uviedol, že spojil na spoločné konanie konania vedené pod sp. zn. 6C/298/2012, 6C/299/2012, 6C/300/2012, 6C/301/2012, 6C/302/2012, 6C/303/2012, 6C/304/2012, 6C/305/2012, 6C/306/2012, 6C/307/2012, pričom žalobkyni vznikla povinnosť zaplatiť súdny poplatok za námietku zaujatosti v sume 66,- eur v každej už spojenej veci, t. j. 10 x 66,- eur, spolu 660,- EUR.

2. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 16Co/214/2014-161 z 5. augusta 2014 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa ust. § 219 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“). V odôvodnení rozhodnutia uviedol, nebolo možné stotožniť sa s námietkou žalobkyne, že nepodala námietku zaujatosti podľa § 15a ods. 1 OSP, ale že len poukázala na skutočnosti preukazujúce, že inak vecne a miestne príslušný okresný súd nemôže vo veci konať, pretože jeho sudcovia sú z prejednávania veci vylúčení, nakoľko z rozhodnutia Ústavného súdu SR II.

ÚS 331/2009, na ktoré v odvolaní poukázala sama žalobkyňa vyplýva, že tvrdenie účastníka, podľa ktorého v jeho veci nekoná zákonný sudca, treba považovať za námietku zaujatosti z objektívnych dôvodov. S argumentáciou žalobkyne, že poplatkovú povinnosť za námietku zaujatosti jej nebolo možné uložiť s odkazom na § 4 ods. 1 písm. k/ zákona o súdnych poplatkoch, sa odvolací súd taktiež nestotožnil, v súvislosti s čím poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 124/2011 z 30. marca 2011, v zmysle ktorého vecné oslobodenie občianskeho súdneho konania od súdneho poplatku podľa uvedeného ustanovenia sa nevzťahuje aj na súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti podľa položky 17a Sadzovníka súdnych poplatkov. Od povinnosti zaplatiť tento súdny poplatok možno účastníka oslobodiť len postupom podľa § 138 OSP.

3. Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) dovolaním z dôvodu, že: a/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 241 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 237 ods. 1 písm. e/ OSP), keďže žalobkyňa nepodala námietku zaujatosti podľa § 15a OSP; b/ odvolací súd jej odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ OSP); c/ rozhodoval vylúčený sudca, resp. súd nebol správne obsadený (§ 237 ods. 1 písm. g/ OSP), pričom za nesprávne obsadený súd treba podľa dovolateľky považovať aj prípad, ak vo veci nekoná zákonný sudca. Dovolateľka považovala napadnuté uznesenie odvolacieho súdu za absolútne prekvapivé s tým, že bez vykonania poplatkového úkonu nemôže existovať poplatková povinnosť a za nepreskúmateľné z dôvodu absencie riadneho odôvodnenia rozhodnutia. Napriek tomu, že dovolateľka trvala na tom, že nepodala námietku zaujatosti, považovala za potrebné vysporiadať sa s argumentáciou odvolacieho súdu, že konanie o námietke zaujatosti je samostatným konaním, a preto sa naň nevzťahuje oslobodenie od súdnych poplatkov podľa § 4 zákona o súdnych poplatkoch. Žiadala preto, aby sa dovolací súd vysporiadal s otázkou samostatnosti, či spojitosti konania o námietke zaujatosti vo vzťahu ku konaniu vo veci samej a vo vzťahu k vzniku poplatkovej povinnosti pri konaniach a osobách oslobodených od súdnych poplatkov. Z uvedených dôvodov dovolateľka žiadala napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj ním potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť a priznať jej náhradu trov dovolacieho konania. Súčasťou dovolania žalobkyne bol tiež návrh na odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia.

4. Zo spisu vyplýva, že dovolanie žalobkyne bolo doručené súdu prvej inštancie elektronicky v zákonom stanovenej lehote dňa 2. októbra 2014 a bolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany (§ 470 ods. 2 CSP). Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 CSP).

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného dovolacieho konania, ktoré sa začalo do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 4 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP) v súlade s § 429 ods. 1 CSP, v mene ktorej v súčasnosti koná zamestnanec s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. b/ CSP) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je prípustné napadnúť týmto opravným prostriedkom.

6. Vzhľadom na prechodné ustanovenie § 470 ods. 2 CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, dovolací súd prípustnosť dovolania žalobkyne posudzoval v zmysle ustanovení § 236 a nasl. OSP, teda procesnej úpravy platnej a účinnej v čase, keď žalobkyňa toto dovolanie podala a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

7. V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe dovolania tej istej dovolateľky - vid' konania vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 14XCdo19/2015, 14XCdo/37/2015, 14XCdo/39/2015, 14XCdo/45/2015, 14XCdo/49/2015. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje, poukazuje na ne, a preto ďalšie dôvody už neuvádza (ust. § 452 ods. 1 CSP).

8. Vzhľadom k tomu, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesných väd tvrdených dovolateľkou (ust. § 237 ods. 1 písm. e/, f/, g/ OSP) a nevyšli najavo ani iné vady konania uvedené v ust. § 237 ods. 1 OSP, pričom prípustnosť dovolania nevyplýva ani z ust. § 239 OSP, dovolací súd podľa ust. § 447 písm. c/ CSP odmietol dovolanie žalobkyne ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

9. Keďže dovolací súd odmietol dovolanie žalobkyne ako (objektívne) neprípustné, je neopodstatnený tiež návrh žalobkyne na odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia podľa § 444 ods. 1 CSP a dovolací súd nie je povinný o ňom rozhodnúť osobitným výrokom (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. marca 2016, sp. zn. 3Cdo/616/2015).

10. V dovolacom konaní úspešnej žalovanej vznikol voči žalobkyni nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 255 ods. 1 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP). Keďže však podľa obsahu spisu žalovanej v tomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s článkom 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018).

11. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e :

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.